

Χειροτονία νέου Πρεσβυτέρου στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Αγρινίου χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Θεία Λειτουργία την Κυριακή 10 Αυγούστου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός. Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας χειροτόνησε στον βαθμό του Πρεσβυτέρου τον Διάκονο Ευάγγελο Γεροδήμο.

Ο νέος Πρεσβύτερος κατάγεται από την Λεπενού Αιτωλοακαρνανίας, είναι έγγαμος, απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου στο χώρο της Θεολογίας, με ειδίκευση στην Χριστιανική Γραμματεία και την Πατερική Θεολογία.

Κατά την προσφώνησή του, αναφέρθηκε στο πρόσωπο της Παναγίας μας που γίνεται εικόνα και τύπος του ιερέως και του τιμίου λειτουργήματός του. Ανέφερε,

μεταξύ άλλων: «Η σιωπή και η προσευχή θα ήταν ίσως η πολυτιμότερη και αυθεντικότερη στάση αυτής της αγίας στιγμής. Αυτής της στάσης άλλωστε υπουργός είναι η ίδια η Κυρία Θεοτόκος. Η καλή συνήθεια, όμως, απαιτεί να ομιλήσει και εκείνος, που καλείται να δεχθεί κατά την εύσημον αυτήν ημέρα το Πνεύμα το Άγιον και να ενταχθεί στη χορεία των λειτουργών του Κυρίου.

Ο άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης ερμηνεύοντας τους Χαιρετισμούς της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας καταθέτει με ιδιαίτερη ενάργεια: «αυτά τα δύο δώρα έχει δώσει ο Θεός στους Χριστιανούς· την ιερωσύνη και την βασιλεία, με τα οποία υπηρετείται το θείο και στολίζονται τα επίγεια όπως και τα επουράνια», και αυτών των δύο έφορος είναι η ίδια η Παναγία. Σύμπας ο σύλλογος των αγίων Πατέρων της Εκκλησίας μας, εξαίρει το Πανάγιο Πρόσωπο της Μητέρας του Θεού μας, υμνώντας την σιωπή και την ταπείνωση Της και αποδίδοντας Της τα δευτερία της Μίας και Ομοουσίου και Ζωοποιού και Αδιαιρέτου Τριάδος. Είναι «ή μετὰ Θεόν θεός» και η σωτήρα του κόσμου.

Η Θεοτόκος αποτελεί την μυστική ιερουργό του μυστηρίου της θείας Οικονομίας. Είναι Θεοτόκος γιατί μόνη Εκείνη τόσο ερωτεύτηκε τον Θεό, ώστε έτεκε «τὸν Ἀγαθὸ καὶ Ὑπεράγαθο καὶ τὴν πηγὴ τῆς Ἀγαθότητος» κατά τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, όχι μόνο στην παναγία ψυχή της, αλλά και σωματικώς δια την υμών σωτηρία. Τόσο πολύ αγάπησε η Παναγία Μητέρα μας, Θεό και άνθρωπο, ώστε γέννησε τον ίδιο τον Θεάνθρωπο, «ἵνα ὑμεῖς θεοποιηθῶμεν» όπως θα υπογραμμίσει ο των Αλεξανδρέων Επίσκοπος, Μέγας Αθανάσιος.

Αυτή η Κυρία Θεοτόκος γίνεται, έτσι, εικόνα και τύπος του ιερέως και του τιμίου λειτουργήματός του. Όπως η Δέσποινα του Κόσμου με εκείνο το σωτηριώδες: «γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμα σου» παραδόθηκε στο θείο θέλημα προσφέροντας την σωτηρία στο ανθρώπινο γένος, κατά τον ίδιο τρόπο και ο λειτουργός του Υψίστου εκούσια αυτοπαραδίδει την ύπαρξή του – σωματική και ψυχική – προκειμένου ο ίδιος ο Κύριος της Δόξης να τελέσει το υπό Αυτού θεοίδρυτο και σωτηριώδες μυστήριο της Θείας και Αχράντου Ευχαριστίας, η οποία αποτελεί το κέντρο της ευχαριστιακή εκκλησιολογίας και σωτηριολογίας της εκκλησίας. Και όπως η Υπερευλογημένη Δέσποινα γέννησε σωματικώς τον Υιό και Λόγο του Πατρός, κατ' αναλογία και ο ιερέας καλείται να γεννήσει στις καρδιές του λαού τον λυτρωτικό λ(Λ)όγο της διδασκαλίας του Χριστού, ο οποίος τον καθιστά κατά τον άγιο Ιγνάτιο Αντιοχείας «έν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἐπισκόπου» επόμενο των Αποστόλων και των Πατέρων της Αγίας του Χριστού Εκκλησίας.

Από την στιγμήν, που εισέρχεται κανείς στο ιερό λειτούργημα της αγίας Ιερωσύνης, παύει να ζει μόνο για τον εαυτόν του και ζει πρωτίστως για την Εκκλησία του Χριστού και τα μέλη του σώματός Του. Για τον λόγο αυτό, ο άγιος

Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης περιγράφει την Ιερωσύνη ως υπόδειγμα της υπερκόσμιας ιεραρχίας ενώ ο ερμηνευτής του, άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής αναφέρει με ιδιαίτερη γλαφυρότητα πως: «ή ἀληθὴς ἱερωσύνη χαρακτηρ ἐστὶ πάντων τῆς μακαρίας θεότητος τοῖς ἐπὶ γῆς». Με άλλα λόγια, το έργο του ιερέως κάθε άλλο παρά εύκολο είναι, όπως τόσο εύστοχα επισημάνατε, Σεβασμιώτατε μου, κατά τον θεοφώτιστο λόγο σας στην εις Διάκονον χειροτονία μου.

Με όλες αυτές τις σκέψεις, ιστάμενος προ των βασιλικών θυρών του Πάνσεπτου Μητροπολιτικού Ναού της Ζωοδόχου Πηγής και ενώπιον της υποβλητικής και μειλίχιας μορφής του Επισκόπου μου, από τα σεπτά Αρχιερατικά χέρια του οποίου επρόκειτο να δεχθεί η αθλιότητά μου το χάρισμα του δευτέρου βαθμού της Ιερωσύνης, καλούμαι να ακολουθήσω την ευαγγελική οδό, που το Πανάγιο και Ζωαρχικό Πνεύμα χάραξε με το στόμα του φωστήρα της Οικουμένης αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου: «καθαρθήναι δη πρώτον, και είτα καθάραι, σοφισθήναι και είτα σοφίσαι, γενέσθαι φως και φωτίσαι, εγγίσαι Θεώ και προσαγαγείν άλλους, αγιασθήναι και αγιάσαι».

Μοναδική ελπίς και καταφύγιο κατ' αυτή την ώρα και για το μέλλον η τελειοποιός και αγιαστική Θεία Χάρις δια πρεσβειών της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου αλλά και η αγάπη και οι προσευχές των ανθρώπων που συνέβαλλαν σε τούτη την πανίερο στιγμή».

Ο π. Ευάγγελος ευχαρίστησε συγκινημένος τον πνευματικό του πατέρα, την σύζυγό του, τους γονείς τους, την οικογένειά του, τους συγγενείς και τους φίλους του, που όλα αυτά τα χρόνια στάθηκαν κοντά του και καλλιέργησαν τον πόθο του για την Ιερωσύνη. Ξεχωριστά αναφέρθηκε στον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ. Δαμασκηνό και τον ευχαρίστησε για την αγάπη και την εμπιστοσύνη προς το πρόσωπό του και καταλήγοντας ζήτησε τις προσευχές όλων για την κατά Θεόν πορεία του.

Ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός, κατά την αντιφώνησή του, τόνισε στον νέο Πρεσβύτερο, ότι κανόνας, υπογραμμός και οδοδείκτης της ιερατικής του διακονίας θα πρέπει να είναι μόνο ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός.

Λαμβάνοντας αφορμή από το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, που παρουσιάζει τον Χριστό να αποσύρεται για να προσευχηθεί κατ' ιδίαν, τον προέτρεψε «να ενθυμείσαι πάντοτε αυτήν την εικόνα του κατ' ιδίαν προσευχομένου Χριστού και να γνωρίζεις ότι κύριο εφόδιό σου από τούδε και στο εξής, θα πρέπει να είναι η προσευχή. Η προσευχή θα είναι η παρουσία του Θεού στη ζωή σου. Θα είναι η δύναμη που θα έχεις ανάγκη για να συνεχίσεις. Θα είναι η απάντηση σε ερωτήματα που από μόνος σου δεν θα μπορείς να απαντήσεις. Θα πρέπει, λοιπόν, πάντοτε να

αναζητείς χρόνο και χώρο μέσα στον οποίο θα προσεύχεσαι κατ' ιδίαν, μιμούμενος τον Κύριό μας, Ιησού Χριστό».

Στη συνέχεια της ομιλίας του αναφέρθηκε στην εικόνα του Χριστού να εμφανίζεται περιπατών επί της θαλάσσης, λέγοντας ότι «η ιερωσύνη είναι να εμφανίζεις τον Χριστό και μόνο τον Χριστό στη ζωή των ανθρώπων. Οι άνθρωποι έχουν ανάγκη να γνωρίσουν τον Χριστό μέσα από τη δική μας εικόνα και προσφορά. Να αγαπήσουν τον Χριστό, αφού πρώτα εμείς τους διδάξουμε και να γίνει η δική μας αγάπη ο οδοδείκτης τους. Να εμπιστευτούν τον Χριστό, αφού πρώτα συνειδητοποιήσουν ότι εμείς Τον εμπιστευτήκαμε, προσφέροντάς Του τα πάντα, ολόκληρη τη ζωή μας. Μην θελήσεις ποτέ να αντικαταστήσεις την εικόνα, την παρουσία, την ενέργεια του Χριστού μέσα στην Εκκλησία. Όσοι το τόλμησαν αυτό, οδηγήθηκαν στην απώλεια και οδήγησαν τους πιστούς στον σκανδαλισμό. Μην θελήσεις ποτέ να αντικαταστήσεις την εικόνα του Χριστού με την δική σου εικόνα. Αυτό θα είναι ολέθριο λάθος που θα σε οδηγήσει σε μονοπάτια σκοτεινά και θα εγκλωβίσει τους πιστούς σε μια καταστροφική προσωπολατρία.

Να ενθυμίσαι πάντοτε, ότι ο κόσμος, οι πιστοί, ο ευλογημένος λαός, τα μέλη της Εκκλησίας μας, το ποίμνιο που μας εμπιστεύτηκε ο Θεός, πορεύεται μέσα στο πλοiάριο της ζωής. Και δεν είναι πάντοτε η θάλασσα ήρεμη και γαλήνια, αλλά πολλές φορές οι περιστάσεις υψώνουν κύματα πελώρια και απειλητικά και οι άνθρωποι βιώνουν τη μοναξιά του πόνου, την θλίψη της οδύνης, το σκοτάδι της απαισιοδοξίας, όπως ακριβώς οι μαθητές του Χριστού πάνω στο πλοiάριο. Πολλές φορές πιστεύουν οι άνθρωποι, αυτό που πίστεψαν και οι μαθητές του Χριστού, ότι τα κύματα είναι τόσο ισχυρά, που μπορούν να καταποντίσουν το σκάφος της ζωής μας και να το οδηγήσουν στον πυθμένα της απώλειας.

Εκείνη τη στιγμή να εμφανίζεσαι όπως ο Χριστός. Να σπεύδεις να στηρίζεις τους ανθρώπους. Όχι με τα πολλά λόγια, αλλά με την απλότητα της αγάπης σου. Την ώρα που ο άνθρωπος πονά, θλίβεται, ασθενεί, υποφέρει, σηκώνει έναν βαρύτατο σταυρό, δεν θέλει πολλές διδασκαλίες, δεν απαιτεί από εμάς μεγαλοστομίες και σύνθετες ρητορικές εκφράσεις, αλλά αποζητά μόνο την πατρική μας αγάπη.

Αγάπη ζητά ο άνθρωπος, αυθεντικότητα πατρικής βιοτής και αγνότητα συναισθημάτων. Οι άνθρωποι έχουν κουραστεί και θέλουν να ακουμπήσουν πάνω σε έναν στοργικό πνευματικό πατέρα, που ξέρουν ότι δεν θα τους προδώσει, αλλά θα παραμείνει εκεί, προσηλωμένος στο καθήκον του και θυσιαζόμενος στο όνομα αυτού του καθήκοντος.

Ίσως κάποιος να τολμήσει να βάλει τον εαυτό του σε κίνδυνο, όπως ο Πέτρος, αυτός ο αυθόρμητος και παρορμητικός μαθητής του Χριστού. Διακριτικά να τον

ποιμάνεις, όπως ο Χριστός εποίμανε τον Πέτρο στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή. Άφησέ τον να περιπατήσει επάνω στα κύματα της ζωής και του πνευματικού αγώνα. Μόνο δίδαξέ τον, ότι θα πρέπει διαρκώς το βλέμμα του να είναι προσηλωμένο στον Χριστό. Ο Πέτρος, όσο κοίταζε τον Χριστό, μπορούσε να περπατήσει πάνω στα κύματα, αγνοώντας την δύναμή τους και τον κίνδυνο. Όταν, όμως, έστρεψε το βλέμμα του, όχι στον Διδάσκαλό του, όχι στον Σωτήρα και Λυτρωτή, αλλά στα μεγάλα και πελώρια κύματα, τότε άρχισε να καταποντίζεται.

Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που πολλές φορές αντί να κοιτούν τον Χριστό κοιτούν μόνο τα προβλήματα της ζωής. Σε αυτούς θα πρέπει να είσαι ιδιαίτερα αγαπητικός και με ποιμαντική ευαισθησία και πατρότητα. Να τους επισημαίνεις, ότι όσο πελώρια κι αν είναι τα κύματα των προβλημάτων, όσο δυνατοί και ενάντιοι είναι οι άνεμοι στη ζωή τους, τίποτα δεν είναι ισχυρότερο από την αγάπη του Χριστού.

Κι όσο θα τους παρακαλείς και θα τους προτρέπεις να στρέφουν το βλέμμα τους, με εμπιστοσύνη και αγάπη, στον Χριστό, τίποτα δεν θα έχουν να φοβηθούν. Κανένας δεν θα μπορεί να τους νικήσει, παρά μόνο η αγάπη, η δύναμη και η φιλανθρωπία του Χριστού.

Θα κληθείς κι εσύ να προσφέρεις το χέρι σου, όπως ο Χριστός στον Πέτρο. Πάντοτε να απλώνεις το χέρι σου, όχι για να πάρεις, αλλά για να δώσεις. Να απλώνεις το χέρι σου όχι για να τιμωρήσεις ή να καταδείξεις τα λάθη, αλλά για να στηρίξεις την ώρα της πτώσης.

Οι άνθρωποι έχουν κουραστεί από υψωμένα χέρια που είναι έτοιμα να βιαιοπραγήσουν, να απαιτήσουν, να επιβάλλουν απόψεις, να εκφράσουν εχθρότητα, μίσος, φθόνο και φανατισμό. Το χέρι του Ιερέως πρέπει να είναι απλωμένο, όπως το χέρι του Χριστού, για να παραλάβει τον κάθε «κλυδωνιζόμενο και ολιγόπιστο Πέτρο». Και πού ξέρεις, ίσως και το δικό σου χέρι ως προέκταση του ίδιου του Χριστού, να γίνει η σωστική δύναμη που θα σώσει έναν άνθρωπο από την βεβαία απώλεια στον πυθμένα της αμαρτίας και της πτώσης του πνευματικού θανάτου.

Μην κουραστείς ποτέ, μην απογοητευτείς ποτέ, αλλά πάντοτε να απλώνεις το χέρι σου για να μπορούν οι άνθρωποι να κρατούνται από αυτό, να έχουν αποκούμπι τους τη δική σου παρουσία και να γίνεσαι το απάνεμο λιμάνι γι' αυτούς.

Το έργο σου που ξεκινά σήμερα δεν θα είναι εύκολο. Μας το υπενθύμισε ο Απόστολος Παύλος στο Αποστολικό ανάγνωσμα που διαβάσαμε. Από τότε μέχρι και σήμερα η Εκκλησία κλυδωνίζεται από διχοστασίες, τις οποίες προκαλούν άνθρωποι και κυρίως κληρικοί που έχουν μία υπερφίαλη άποψη για τον εαυτό τους, ότι μπορούν να γίνουν οι κριτές των πάντων, να ξεχωρίζουν, όχι για την αρετή τους,

αλλά για έναν φανατικό λόγο, ο οποίος αδιάκριτα έρχεται δημόσια να καταδικάσει, να στιγματίσει, να κατηγορήσει, να ενοχοποιήσει και να κατακρίνει. Μην μιμηθείς ποτέ αυτούς τους ανθρώπους. Όλοι αυτοί θέλουν με αυτόν τον τρόπο να ξεχωρίσουν, γιατί απλά έτσι πιστεύουν ότι αποκτούν υπόσταση. Δεν μπορούν να χαρούν την ενότητα της Εκκλησίας, να γίνουν μια ψηφίδα μέσα στο σύνολο της εικόνας του Χριστού στον κόσμο. Θέλουν να διακριθούν εμφανίζοντας ενώπιόν τους τις περισσότερες φορές, ανύπαρκτους εχθρούς, γιατί απλά μόνο τότε μπορούν να δικαιολογήσουν τον υπέρμετρο φανατισμό τους και την άποψη που πρέπει να έχουν οι οπαδοί τους γι' αυτούς.

Αυτοί οι άνθρωποι δεν αγάπησαν τον Χριστό. Δεν αγάπησαν την Εκκλησία. Θέλησαν να την υποβαθμίσουν σε ένα σύλλογο με οπαδούς με φανατισμό, με εχθρότητα, με κακότητα απέναντι στους ανθρώπους. Μην μιμηθείς ποτέ αυτούς τους κληρικούς. Εσύ πάντοτε να είσαι όπως ο Χριστός επιβάλλει: ιερέας αγάπης, πατέρας στοργικός, φορέας της αλήθειας του Ευαγγελίου, με ποιμαντική διάκριση.

Να απαντάς με το απλωμένο χέρι της συμπαράστασης και της αλληλεγγύης και όταν και όπου χρειάζεται να μεταφέρεις μόνο τον λόγο του Θεού: «θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε».

Μην παρσύρεις ποτέ τους ανθρώπους να φοβούνται και να αντιμετωπίζουν αδικαιολόγητα ανύπαρκτους εχθρούς. Μην επιτρέψεις ποτέ τα μέλη της Ενορίας σου να απασχολούνται καθημερινά με ανύπαρκτα προβλήματα, που πολλοί δυστυχώς τους προσδίδουν λανθασμένα αξία πίστης και υπακοής. Εσύ μόνο να προτρέπεις τους ανθρώπους να έχουν θάρρος, όντας ενωμένοι με τον Χριστό και μέσα από την συμμετοχή τους στην μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας να λαμβάνουν την πανσθενουργό Χάρη του Παναγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος. Οφείλεις να διδάσκεις, ότι ο Χριστός είναι η κεφαλή της Εκκλησίας μας και σύμφωνα με την δική Του προτροπή, οφείλουμε να έχουμε θάρρος και να μη φοβόμαστε, γιατί τα διάφορα φοβικά σύνδρομα καταπονούν ψυχικά τους ανθρώπους και τους οδηγούν να μάχονται σε ανύπαρκτα πεδία μαχών, καταναλώνοντας τις πνευματικές τους δυνάμεις και εγκλωβιζόμενοι στο μίσος, τον φανατισμό και την μισαλλοδοξία.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός ανέφερε: «Κράτησε αυτές τις προτροπές. Ο καλός πνευματικός σου θα σταθεί δίπλα σου, οι συμπρεσβύτεροί σου θα είναι οι αδελφοί σου και η οικογένειά σου. Η καλή σου πρεσβυτέρα, οι γονείς σου, οι συγγενείς σου, οι φίλοι σου θα προσεύχονται για εσένα και θα σε στηρίζουν διακριτικά με την προσευχητική τους παρουσία. Εσύ αυτό που πρέπει να κάνεις είναι να ακολουθήσεις τον δρόμο της προσευχής, την ποιμαντική της συμπαράστασης. Να καταδεικνύεις πάντοτε το πρόσωπο του Χριστού. Να ακούς και να μεταδίδεις το ελπιδοφόρο και διαχρονικό μήνυμα του

Χριστού: “θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε”. “Εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου”».

Κατὰ τὴν ἀπόλυση τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἀνακοίνωσε ὅτι ὁ π. Εὐάγγελος θὰ υπηρετήσῃ στὸν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, πολιούχου τοῦ Ἀγρινίου.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)